Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XVI. **Kraków, dnia 7 stycznia 1933** **Nr. 1.**

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:

Abonament kwartalny	4 zł
„ półroczny	8 zł
„ roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	**40 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	**60 groszy**
Wiersz milim. 1 szp w tekście	**60 groszy**

Cała strona okładki **Zł 200** Pół strony okładki **Zł 100** Ćwierć strony **Zł 50** Ósma strony **Zł 25**

Cała strona w tekście **Zł 450**, Pół strony **Zł 230** Ćwierć strony **Zł 120** Jedna ósma strony **Zł 60**

Rozporządzenie Min. Sprawiedliwości

z dnia 15 grudnia 1932 r.

o taksie za czynności komorników.

(Dz. U. 114 1932.)

O OPŁATACH W OGÓLNOŚCI.

§ 5. Wysokość opłaty stosunkowej, jeżeli rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, zależna jest od wartości roszczenia.

Pełna opłata stosunkowa wynosi przy wartości:

do 50 zł. włącznie	2 zł.
ponad 50 do 100 zł. włącznie	3 zł.
ponad 100 do 200 zł. włącznie	4 zł.
ponad 200 do 400 zł. włącznie	6 zł.
ponad 400 do 600 zł. włącznie	7 zł.
ponad 600 do 1000 zł. włącznie	8 zł.
ponad 1000 do 5000 zł. włącznie:	
za pierwsze 1000 zł.	8 zł.
od nadwyżki za każde rozpoczęte 1000 zł.	3 zł.
ponad 5000 do 10000 zł. włącznie:	
za pierwsze 5000 zł.	20 zł.
od nadwyżki za każde rozpoczęte 1000 zł.	2 zł.
ponad 10.000 do 100.000 zł. włącznie:	
za pierwsze 10.000 zł.	30 zł.
od nadwyżki za każde rozpoczęte 1000 zł.	1 zł.
ponad 100.000 zł.:	
za pierwsze 100.000 zł.	120 zł.
od nadwyżki za każde rozpoczęte 10.000 zł.	5 zł.

§ 6. Suma opłaty stosunkowej nie może wynosić mniej niż 2 zł.

Opłaty w sprawach spornych i egzekucyjnych.

§ 7. Pełną opłatę stosunkową pobiera się:

1) za zajęcie ruchomości i za zajęcie wierzytelności i innych praw majątkowych, związanych z posiadaniem dokumentu, wymienionych w art. 630, 639 § 1 k. p. c.;

2) za dokonanie opisu nieruchomości, nie mniej jednak niż — 8 zł.;

3) za dokonanie sprzedaży przez publiczną licytację ruchomości, nieruchomości i praw, za dokonanie sprzedaży z wolnej ręki ruchomości lub w razie objęcia ruchomości przez wierzyciela — od uzyskanej ceny, nie mniej jednak niż — 5 zł.

Jeżeli czynność wymieniona w p. 2 trwała dłużej niż 3 godziny, to za każdą następną rozpoczętą godzinę, opłatę podwyższa się o — 2 zł.

Opłatę za dokonanie sprzedaży należy pobrać, choćby sprzedaż została uznana za niedoszłą do skutku z powodu nieuiszczenia w terminie ceny nabycia (art. 613 k. p. c.).

§ 8. Połowę opłaty stosunkowej pobiera się:

1) za zajęcie ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych, związanych z posiadaniem dokumentu, wymienionych w art. 630 k. p. c., jeżeli zajęcie następuje przez zaznaczenie w protokóle poprzedniego zajęcia (art. 587 § 1, 641 § 1 k. p. c.);

2) za zajęcie wierzytelności i innych praw majątkowych poza wymienionemi w art. 630 i 639 § 1 k. p. c.;

3) za sprawdzenie zajętych ruchomości bez równoczesnego dokonania zajęcia (art. 587 § 2 k. p. c.);

4) za opis zajętego prawa lub ruchomości (art. 634, 817 § 3 k. p. c.);

5) za oszacowanie.

Opłata za oszacowanie nie należy się, jeżeli oszacowania dokonywa komornik przy zajęciu, opisie lub sprzedaży.

Jeżeli oszacowania dokonywa komornik w toku egzekucji celem zniesienia współwłasności, opłatę za tę czynność oblicza się od sumy oszacowania.

§ 9. Opłata stała wynosi:

1) za doręczenie dokonane przez komornika, jeżeli obecność komornika przy doręczeniu jest konieczna i stanowi ono samoistną czynność, z wyjątkiem doręczeń w toku sądowego postępowania egzekucyjnego — 0.80 zł.;

2) za wykonanie przymusu osobistego — 20 zł.;

3) za przyjęcie sumy od dłużnika wierzytelności (art. 631 k. p. c.) przekazywanej wierzycielowi lub składanej do depozytu — 1 zł.;

4) za odebranie dłużnikowi dokumentu lub rzeczy ruchomej wraz z oddaniem ich wierzycielowi, do depozytu lub na skład (art. 638, 650, 812 k. p. c.) — 5 zł.;

5) za czynności związane z przeniesieniem zajętych ruchomości na inne miejsce — 3 zł.;

6) za asystowanie stronie celem usunięcia oporu (art. 820 k. p. c.) — 5 zł.

Jeżeli czynność, wymieniona w p. 4—6, trwała

(Ciąg dalszy na str. 11-tej.)

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVI **Kraków, dnia 7 stycznia 1933** **Nr. 1.**

Treść numeru:

Co zawiera projekt nowego podatku majątkowego?

Projekt niniejszy ma być uzgodniony przez zainteresowane Ministerstwo i wkrótce potem ma być przedłożony Sejmowi do uchwały.

Od podatku majątkowego

zwalnia się

w myśl projektu ustawy **państwo**, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, związki i przedsiębiorstwa **komunalne**, oraz przymusowe związki prawa publicznego, **Bank Polski**, związki zawodowe o ile nie trudnią się tranzakcjami zarobkowemi i **spółdzelnie mieszkaniowe**.

Zwolnione też są od podatku majątkowego kasy sieroce, emerytalne, wdowie, pogrzebowe i t. p. oraz kasy **pomocy** w nagłych wypadkach i te osoby, których cały majątek **nie przekracza 5 tysięcy złotych.**

Do podlegających opodatkowaniu majątków

nie wlicza się

wartości polskich **pożyczek państwowych** oraz **obligacyj i listów zastawnych**, emitowanych przez krajowe instytucje kredytowe oraz związki komunalne, **akcyj i udziałów krajowych** towarzystw i spółek, budynków i innych przedmiotów, przeznaczonych na cele kultu **religijnego** oraz dóbr majątkowych, których dochody są przeznaczone na cele **religijne, dobroczynne i naukowe.**

Nie wlicza się też urządzeń domowych i przedmiotów osobistego użytku, z wyłączeniem przedmiotów, służących do wykonywania zawodu, jako też majątków, służących wyłącznie dla celów dobroczynnych, naukowych, naukowo - oświatowym i innym celom użyteczności publicznej.

Zwolnione są od podatku majątkowego nowowznoszone budynki i gospdarstwa **osadników** na obszarze wyznaczonym każdorazowo przez ministerstwo skarbu o powierzchni **do 20 hektarów**.

Przedmiotem podatku są

wszystkie **nieruchomości i ruchomości** osoby opodatkowanej **po potrąceniu długów i ciężarów**, które ten majątek zmniejszają. Do majątku głowy rodziny dolicza się wartość majątku jej **małżonka i niewłasnowolnych** krewnych zstępnych obojga **małżonków**.

Wartość przedmiotu majątkowego oraz wysokość długów i ciężarów, zmniejszających majątek dla celów wymiaru podatku majątkowego ustala się na okres 3 lat. Ministerstwo skarbu może skrócić trzechletni okres szacunkowy, przyczem wartość majątku oraz wysokość długów i ciężarów oblicza się według stanu w dniu 1 lipca roku poprzedzającego każdy okres szacunku.

Wartość majątku **osób prawnych**, prowadzących prawidłowe księgi handlowe, oblicza się według stanu **w dniu zamknięcia bilansu** za rok poprzedzający każdy okres szacunkowy.

Podatek majątkowy wynosi

zasadniczo **dwa od tysiąca rocznie czystej wartości** majątku. Podatek zniża się do **jeden i pół** od tysiąca, o ile wartość majątku **nie przekracza 15 tysięcy zł.**, zaś do **jeden od tysiąca**, o ile wartość majątku nie przekracza **10 tysięcy złotych**. Celem obliczenia podatku majątkowego zaokrągla się czystą wartość majątku do pełnych setek wdół.

Ustalenie stanu i wartości majątków podlegających opodatkowaniu należy w pierwszej instancji do **urzędu skarbowego**, w drugiej instancji do **komisji odwoławczej**.

Od nakazu płatniczego może płatnik **odwołać się w ciągu dni 30**, licząc od dnia następnego po doręczeniu. Wniesienie odwołania **nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku** w przepisanych terminach.

Obowiązek podatkowy zaczyna się od **najbliższego roku kalendarzowego**. Jeżeli w ciągu okresu szacunkowego majątek płatnika **ulegnie zmniejszeniu** przynajmniej o 1/5 część, wówczas na prośbę płatnika władza podatkowa pierwszej instancji **wymierza ponownie podatek** na następne lata okresu szacunkowego.

Roczne

kwoty podatku płatne są

w dwóch półrocznych ratach: 1 maja i 1 listopada każdego roku podatkowego, przyczem nakazy płatnicze winny być doręczane do dnia **15 kwietnia** pierwszego roku podatkowego w danym okresie szacunkowym.

Należności podatku majątkowego płatne w ustawowych terminach winni płatnicy **uiszczać w ciągu dni 30**, licząc od dnia następnego **po doręczeniu nakazu**. Osoby prawne, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, o ile do dnia 15 kwietnia pierwszego roku podatkowego nie otrzymają nakazu płatniczego, obowiązane są **uiścić na poczet** raty podatku majątkowego, płatnej do dnia 1 maja pierwszego roku podatkowego, **zaliczki** w wysokości ostatniej półrocznej raty podatku majątkowego z ubiegłego okresu szacunkowego.

Ministerstwu skarbu służy **prawo udzielenia indywidualnych ulg** w spłacie podatku majątkowego i **umarzania należności** podatkowych, tudzież **przesuwania terminów**.

Postanowienia karne.

Kto nie złoży zeznania o majątku w terminie wyznaczonym przez ministra skarbu ulegnie **karze** pieniężnej do kwoty 250 zł., przyczem niedopuszczenie uprawnionych osób **do dokonania oględzin majątku** pociąga za sobą karę **aresztu do 3 miesięcy** lub kary **pieniężnej** do 3 tysięcy złotych.

Kto świadomie celem uchylenia się od ustawowej powinności podatkowej **złoży nieprawdziwe zeznania**, które mogą się przyczynić do udaremnienia wymiaru lub uszczuplenia podatku, podlega ponadto karze **aresztu do 6 miesięcy**.

Wreszcie **członek komisji i jego zastępca lub znawca**, który ujawni **wiadomości**, ulegnie karze pieniężnej do kwoty **5 tysięcy złotych**. Jeśli wykroczenie dokonane **w celu zaszkodzenia kredytowi lub czci** osoby, której dotyczy wiadomość ujawniona, winny ulegnie ponadto **karze aresztu do 6 miesięcy**.

Postanowienia przejściowe.

Pierwszy okres szacunkowy dla wymiaru podatku majątkowego **obejmie lata 1933, 1934, 1935.** Tytułem zaliczki na poczet podatku majątkowego na rok 1933 podatnicy powinni uiścić: a) **płatnicy podatku gruntowego** nie podlegającego degresji — **25 proc. państwowego podatku gruntowego**, bez progresji, wymierzonego na 1932 r.; b) **płatnicy podatku przemysłowego, zaliczeni od pierwszej do siódmej** kategorji przedsiębiorstw przemysłowych oraz pierwszej **do trzeciej kategorji przedsiębiorstw handlo-**

wych — od tysiąca obrotu, ustalonego prawomocnie na 1931 rok; c) płatnicy podatku od nieruchomości w gminach miejskich, oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich — 10 proc. podatku od nieruchomości, ustalonego prawomocnie na rok 1931.

O wysokości zaliczki zostaną płatnicy powiadomieni indywidualnie.

Wpłaty zaliczek będą zarachowane na podatek majątkowy na rok 1933, zaś ewentualna nadpłata na tenże podatek na lata następne. Bliższe szczegóły, dotyczące obliczenia i poboru zaliczek określi minister skarbu w specjalnem rozporządzeniu.

Jeśli chodzi o likwidację jednorazowego podatku majątkowego, to z ogólnej sumy podatku majątkowego, przypadającego do zapłaty w myśl ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r., pobranoby: 1) od płatników do czwartego stopnia włącznie skali podatkowej, cały przypadający do zapłacenia podatek, 2) od płatników ponad czwarty stopień tejże skali podatkowej: a) od majątków pierwszej grupy kontyngentowej 100 proc. podatek bez zwyżki kontyngentowej oraz 2.8 proc. od wartości majątku, b) od majątku drugiej grupy kontyngentowej 50 proc. podatku wraz ze zwyżką kontyngentu oraz 2.6 proc. od wartości, c) od majątku trzeciej grupy — 100 proc. podatek bez zwyżki podatkowej oraz 2.6 proc. od wartości majątku. Kwoty podatku nie mogą w poszczególnych grupach kontyngentowych przekraczać definitywnie wymierzonego podatku wraz ze zwyżką kontyngentową i 3) pozostałą kwotę podatku majątkowego.

ADW. DR. JAKÓB BROSS.

Karalne zniewagi w liście zamkniętym.

Wśród szerokich rzesz ludności utrwaliło się przekonanie, że pewne typy zniewag przy zachowaniu odpowiedniej techniki obrazy czci i ostrożności są bezkarne.

Rozpowszechnił się w pewnej mierze zwyczaj obraźliwego pisania listów, przyczem na ten sposób składa się stan podniecenia nerwowego spowodowanego trudnymi warunkami bytu, źle ulokowany nadmiar temperamentu, a pewną rolę odgrywa też przekonanie, o bezkarności zniewag w zamkniętym liście. Przekonanie to opiera się na stanie prawnym, do którego przyzwyczajono się na zasadzie kodeksu austr., który obowiązywał między innymi od roku 1852 na terytorjum Małopolski.

Zniewagi karane były wedle obowiązującego aż do 1 września 1932 kodeksu karnego o ile padły one „publicznie“ lub „wobec więcej ludzi“.

Zniewaga popełniona w cztery oczy lub w liście zamkniętym nie była przez Sąd karana, o ile list szedł bezpośrednio od autora do adresata. Zadośćuczynienia można było dochodzić jedynie w ten sposób, że wnoszono doniesienie do władzy administracyjnej pierwszej instancji, zaś o koszta skarżono odrębnie do Sądu cywilnego. Nowy kodeks karny zmienił ten stan rzeczy. W art. 256 § 1. stanowi: „Kto obraża godność osobistą innej osoby w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność, lecz publicznie lub w zamiarze, aby obraza do osoby tej dotarła, podlega karze aresztu do roku lub grzywny“.

Te wymogi ustawowe zachodzą na wypadek przesłania listu zawierającego zniewagę innej osobie. Wtedy bowiem obraża się godność osobistą innej osoby w jej nieobecności, lecz adresując list do niej czyni się to w zamiarze, aby obraza do niej dotarła.

W niedzielę, dnia 8-go stycznia 1933 r. odbędzie się w salach Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, ulica Grodzka L. 43, o godzinie **6.30** wieczorem

ODCZYT

komornika p. Dra Karola KRZETUSKIEGO

na temat:

Co każdy kupiec wiedzieć winien o znaczeniu i roli komorników

W interesie każdego kupca leży zapoznanie się z tą instytucją, dotychczas w naszej dzielnicy w praktyce nieznaną, a wprowadzoną od 1 stycznia b. r. Znaczny bowiem odłam kupiectwa czy to w charakterze wierzyciela, czy też dłużnika będzie miał sposobność zetknięcia się z komornikami, wobec czego zachodzi konieczność zapoznania się z ich rolą, uprawnieniami i obowiązkami. Kwestję tę wyczerpująco omówi referent po odczycie udzielać będzie wyjaśnień na zapytania.

O liczny udział uprasza członków

Wydział Krak. Stowarzyszenia Kupców.

Jeden ze współtwórców nowego kodeksu karnego, sekretarz generalny Komisji Kodyfikacynej prof. Rapaport pisze w swoim komentarzu: „Natomiast jest obrazą dokonaną, chociażby przy bezpośredniem zniewaźeniu słownem lub czynnem nikogo, prócz pokrzywdzonego, nie było. W konsekwencji uważać należy obrazę za dokonaną, jeżeli jest pomieszczoną w zamkniętym liście, który tylko obrażony odczytał“.

Należy więc przyjąć, że obraza w liście zamkniętym jest realna.

Dla ścisłości należy dodać, że dalsza część art. 256. brzmi w następujący sposób:

Jeżeli obrazę wywołało wyzywające zachowanie się obrażonego lub jeżeli obrażony odpowiedział obrazą wzajemną lub naruszeniem nietykalności cielesnej, sąd może sprawcę od kary uwolnić.

Ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego.

W razie obrazy urzędnika z powodu pełnienia obowiązków służbowych, ściganie może nastąpić również na wniosek władzy przełożonej.

Przepisy powyższe normują wypadki, w których obraza pozostaje bezkarną. W szczególności dzieje się to wtedy, jeżeli znieważony wywołał obrazę przez wyzywające zachowanie się lub jeżeli obraza ze strony oskarżonego była wzajemną. Sądzę, że odnieść należy postanowienia te również do zniewagi w liście zamkniętym. Stanowią one wobec tego wyjątki od zasady, że obraza w liście zamkniętym jest karalna.

Przepisy karne ustawy o lichwie wojennej uchylone!

Od kilku lat koła gospodarcze zabiegały — jak dotychczas nadaremnie — o uchylenie ustawy o lichwie wojennej i rozporządzeń wydanych na jej podstawie (rozp. o komisjach cennikowych i rozp. o obowiązku wywieszania cenników). Ustawa z dnia 2-go lipca 1920 roku o zwalczaniu lichwy wojennej powstała wśród warunków specjalnych, mianowicie w okresie toczącej się od kilku lat wojny i wywołanego przez nią głodu towarowego. Gdy po zakończeniu wojny warunki zaczęły coraz bardziej zbliżać się do normalnych, koła gospodarcze podjęły starania o zniesienie krępujących postanowień ustawy o lichwie wojennej.

Obecnie mamy do zanotowania niespodziany zwrot w sprawie powyższej. Oto Sąd Najwyższy (Izba II) wydal rewelacyjny wyrok (4 K. 629/32), w którym zwraca uwagę na okoliczność, iż ustawa o zwalczaniu lichwy wojennej pozbawiona została sankcyj karnych wyraźnem postanowieniem punkt 4, art. 5 przepisów, wprowadzających kodeks karny. Co więcej: ani w K. K., ani w prawie o wykroczeniach niema postanowień karnych zastępujących uchylone sankcje karne ustawy o lichwie wojennej. W tych warunkach praktyczna wartość tejże ustawy zawisła pod znakiem zapytania, tem bardziej, że Sąd Najwyższy w uzasadnieniu swego wyroku tak oto wyraża

Rewiry komorników w Krakowie i w Apelacji Krakowskiej

W dniu 1-go stycznia br. wchodzi w życie ustawa o komornikach. W związku z tem podajemy poniżej podział miasta Krakowa na 15 rewirów, w których będą urzędowali nowomianowani komornicy oraz rewiry w Apelacji Krakowskiej.

Podział m. Krakowa na rewiry

REWIR 1.

Komornik Jan Czajka, ul. Bernardyńska 9.

Rynek główny od Nr. 6 do 30 włącznie, z zachodnią połową Sukiennic (zachodnia część). Ulice: św. Anny, Bracka, Dominikańska, Franciszkańska, Gołębia, Grodzka, św. Idziego, Jagiellońska cała, Kanonicza, Wiślna, Olszewskiego Karola, pl. Bernardyński, Dominikański,, św. Magdaleny, WW. Świętych, ul. Poselska, Senacka, Sienna, Stolarska, Szewska.

REWIR 2.

Komornik Czesław Paszyński ul. Piotra Michałowskiego 17.

Ryneg główny od Nr. 1 — 5 i od 31 — 47, wsch. część z wschodnią połową Sukiennic. Ulice: Florjańska, św. Jana, św. Krzyża, św. Marka, Mikołajska, Szpitalna, św. Tomasza, Na Gródku, Na Plantach, Pijarska, pl. św. Ducha, Marjacki, Szczepański, ul. Reformacka, Rynek Mały, ul. Sławkowska, Szczepańska.

REWIR 3.

Komornik Bogdan Ornatowski, ul. Salwatorska 5.

Al. Zygmunta Krasińskiego, ul. Bożego Miłosierdzia, Felicjanek, Mała, Tarłowska, Tenczyńska, Wygoda, Zwierzyniecka, pl. J. Kossaka, ul. Powiśle, Retoryka, Smoleńsk, Straszewskiego, Kaz. Morawskiego, Na Błoniach, Na Stawach, pl. Na Stawach, ul. Prywatna, Salwatorska, Senatorska, Słoneczna, Syrokomli, Filarecka, Flisacka, Jaskółcza, Kasztelańska, Tad. Kościuszki, Kraszewskiego, Lelewela, Łowiecka, Tatarska, Kornela Ujejskiego, Dojazdowa, Włóczkgw, Aleja Focha.

REWIR 4.

Komornik dr. Roman Schoenborn, ul. Batorego 26.

Al. Mickiewicza, ul Batorego, Czapskich, Czysta, Dolnych Młynów, Dunajewskiego, Garbarska, Garncarska, Ambrożego Grabowskiego, Jabłonowskich, Kapucyńska, Karmelicka, Jana Kochanowskiego, Kremerowska, Krupnicza, Lenartowicza, Loretańska, Łobzowska, Piotra Michałowskiego, Józefa Szujskiego, św. Teresy, Wenecja, Żabia, pl. Jabłonowskich, Podwale, Rajska, Siemiradzkiego, Skarbowa, Sobieskiego, Staszica, Studencka, Wolska.

REWIR 5.

Komornik Jerzy Ligocki, ul. Florjańska 18.

U.l Długa, św. Filipa, Helclów, Kamienna, Krowoderska, Krótka, Krzywa, Kurniki, Warszawska, Zacisze, Żuławskiego, Montelupich, Ogrodowa, Paderewskiego, Pawia, Pędzichów, Pędzichów boczna, pl. Matejki, Rynek Kleparski, ul. Słowiańska, Szlak, Basztowa, Biskupia, Asnyka.

REWIR 6.

Komornik Władysław Mikosz, ul. Florjańska 18.

Ul. Arjańska, Blich, Bonerowska, Bosacka, Botaniczna, Jen. Dwernickiego, Kołłątaja, Kopernika, Kurkowa, Librowszczyzna, Lubicz, Lubomirskiego, św. Łazarza, Śniadeckich, Topolowa, Wielopole, Zyblikiewicza, Zygm. Augusta, Zamenhofa (Niecala), Morsztynowska, Pańska, pl. Kolejowy, ul. Andrzeja Potockiego, Radziwiłłowska, Sołtyka Strzelecka.

REWIR 7.

Komornik dr. Karol Krzetuski, ul. Karmelicka 46.

Ul. św. Agnieszki, Bernardyńska, św. Gertrudy, Jasna, Koletek, Zielona, Rybaki, św. Sebastjana, Smocza, Stradomska, Krakowska, Węgłowa, św. Stanisława, Kordeckiego, Paulińska, Skałeczna, Piekarska, Skawińska, Skawińska boczna, Augustjańska, Orzeszkowej, Wawel, Podzamcze, pl. Na Groblach.

REWIR 8.

Komornik Juljan Sutyła, ul. Miodowa 51.

Ul. Bartosza, Bocheńska, Bonifraterska, Bożego Ciała, Brzozowa, Ciemna, Dajwór, Estery, Gazowa, Izaaka, Józefa, św. Katarzyny, Kupa, Lewkowa, Rabina Meiselsa, Trynitarska, Warszauera, św. Wawrzynca, Wąska, Mostowa, Na Przejściu, Nowa, pl. Bawół, Wolnica, ul. Podbrzezie, Podgórska, Przemyska, Rzeszowska, Szeroka, Miodowa.

REWIR 9.

Komornik nieobsadzony.
Zastępuje tymczasowo komornik 1. rewiru.

Ul. Dietlowska, Starowiślna, Wrzesińska, Berka Joselewicza.

Gminy: Przegorzały, Wola Justowska, Chełm, Olszanica.

REWIR 10.

Komornik Jan Pałasz, ul. Garbarska 7.

Ul. Polna, Powroźnicza, Pułaskiego, Różana, Rybacka, Rynek Dębnicki, Sandomierska, Skwerowa, Barska w granicach Dz. XI, Czarodziejska, Do Groty, Harcerska, Kilińskiego, Klonowa, Konfederacka, Madalińskiego, Ks. Marka, Szwedzka, w granicach Dz. XI., Tyniecka, Wasilewskiego, Zagrody, Zamkowa, Zduńska, Konopnickiej w granicach Dz. XI, Dębowa, Zielna w granicach Dz. XI, Przegon, Spadzista, Anczyca, św. Bronisławy, Drożyna, Emaus, Gontyna, Król. Jadwigi, Ks. Józefa, Kamedulska, Kopiec Kościuszki, Jacka Malczewskiego, Zaścianek.

REWIR 11.

Komornik Jan Skulicz, ul. św. Jana 13.

Ul. Piastowska, Reymonta, Szopena, Al. 3-go Maja, Kawiory, Konarskiego, Miechowska, Czarnowiejska, Misjonarska, Nowowiejska, pl. Kazimierza Wielkiego, Pomorska, Ruska, Henryka Sienkiewicza, Chocimska, Józefitów, Kościelna, Kujawska, Urzędnicza, Wybickiego, Stan. Wyspiańskiego, Zbrojów, Racławicka, Bronowice Małe, Bronowice Wielkie, Rząska, Mydlniki, Zabierzów, Więckowice, Kobylany, Karniowce, Bolechowice, Zelków Ujazd, Tomaszowice, Brzezie.

REWIR 12.

Komornik Karol Jura, ul. Piotra Michałowskiego 3.

Ul. Mydlnicka, Obopólna, Podchorążych, Przeskok, Rolnicza, Lucjana Rydla, Feliksa Szlachtowskiego, Artura Grotgera, Bronowicka, Gramatyka, Jadwigi z Łobzowa, Kaz. Wielkiego, Jul. Lea, Łączna, Bartosza Głowackiego, Gnieźnieńska, Zakątek.

Gminy: Modlnica, Modlniczka, Giebułtów, Tonie, Pękowice, Trojanowice, Garlica Murowana, Zielonki.

REWIR 13.

Komornik Piotr Bill, ul. Szlak 20.

Ul. Murowana, Obożna, Pod Fortem, Poznańska, Prądnicka, Rzeczna, Ks. Siemaszki, Składowa, Słomnicka, Al. Słowackiego, ul. Będzińska, Cieszyńska, Droga nad Sudołem, Józ. Friedleina, Graniczna, Kmiecia, Litewska, Lubelska, Łokietka, Mazowiecka, Śląska, Świętokrzyska, Świstackiego, Towarowa, Warzywna, Wojskowa, Wójtowska, Wrocławska, Zbożowa, Zdrowa, Biała.

Gminy; Witkowice, Bibice, Prądnik Biały, Prądnik Czerwony, Górka Narodowa, Olsza, Węgrzce, Rakowice, Boleń, Bosutów, Dziekanowice.

REWIR 14.

Komornik Stanisław Grzędzielski, ul. Rakowicka 3.

Modrzewiowa, Olszańska, Olszowa, Osiedle ofic. II,

Prandoty, Rakowicka, Rymarska, Sadowa, Al. Królewska (29-go Listopada), Celarowska, Czerwona, Droga nad Białuchą, Duchacka, Kątowa, Wileńska, Wiśniowa, Wjazd, Żelazna, Żmujdzka, Moniuszki, Fel. Brodowicza, Gen. Chłopickiego, Grunwaldzka, Jana Kasprowicza, Kielecka, Zaleskiego.

Gminy: Bieńczyce, Mistrzejowice, Batowice, Czyżyny, Łęg, Raciborowice, Zesławice, Krzesławice, Mogiła, Kantorowice, Zastów, Prusy, Sulechów.

REWIR 15.

Komornik Marcin Repeć, ul. Starowiślna 14.

Ul. Okopy, Pasterska, Piaski, Winc. Pola, Prochowa, Rzeźnicza, Olszyny, Chodkiewicza, Cystersów, Fabryczna, Gęsia, Gliniana, Grzegórzecka, Halicka, Lotnicza, Masarska, Wandy, Wiślisko, Żółkiewskiego, Nadbrzeżna, Podwałowa, Barakowa, Mogilska, Niepołomska, Ojcowska, Opłotki, Plan Błonie Beszcz, Rzeczysko, Sierpowa, Jachowicza, Kosynierów, Krucza, Wieczysta, Zajęcza, Czyżyńska, Wiązowa, Miedziana.

Gminy: Lubocza, Pleszów, Grębałów, Luczanowice, Dojazdów, Kocmyrzów, Głęboka, Krzysztoforzyce, Wadów, Branice, Ruszcza, Węgrzynowice, Karniów, Czulice, Wróżenice, Kościelniki, Wyciąże, Przylasek Rusiecki, Wolica.

Sąd powiatowy **Podgórze** obejmuje 3 rewiry:

I. Rewir obejmuje **Podgórze - miasto** Komornik Feliks Winkler kand. adw. Lwowska 26 II. p.

II. Rewir obejmuje: Płaszów, Wola Duchacka, Prokocim, Piaski Wielkie, Rajsko, Kosocice Komornik dr. Jakób Goldhammer, chwilowo Kraków, Rynek gł. L. 22, telefon 144-04.

III. Rewir obejmuje wszystkie wsie od Świątnik Komornik Jan Frankiewicz, nacz. sekr. Zamojskiego L. 34.

Komornicy na terenie Apelacji Krakowskiej

ANDRYCHÓW: Leopold Kobiałka, adj. sądowy.

BIAŁA: Władysław Skut, st. sekr., Józef Wallas, kand. adwokacki.

BIECZ: Wacław Schindler, podsekr.

BOCHNIA: Mieczysław Dzielski, sekr., Włodzimierz Chytrzewski.

RZESKO: Franciszek Maderski, starszy sekr.

BRZOSTEK: Leib Wiesenfeld, kand. adwokacki.

CIĘŻKOWICE: Jan Wrona, kand. adwokacki.

CZARNY DUNAJEC: Tadeusz Ostniak, kanc.

CHRZANÓW: Antoni Szklany, starszy sekr., Stanisław Łapuszek, sekretarz, Wojciech Bigajski, adj.

DĄBROWA: Władysław Jaworski, adj., Kazimierz Kulig, rejestrator.

DOBCZYCE: Józef Żychowski, sekretarz.

DUKLA: Alfred Weingarten, kand. adwokacki.

FRYSZTAK: Franciszek Jassk, rejestrator.

GŁOGÓW: Edward Jaworski, sekretarz.

GORLICE: Marjan Kosiba, starszy sekretarz, Mikołaj Czech, sekretarz.

GRYBÓW: Zygmunt Rożałowski, sekretarz, August Ceck, emerytowany podsekretarz.

JASŁO: Ferdynand Pelikan, nacz. sekretarz, Andrzej Kierpiec, starszy sekretarz.

JAWORZNO: Seweryn Łojczyk.

JORDANÓW: Antoni Tokarczyk, starszy sekr.

KALWARJA: Tomasz Leżniak.

KĘTY: Włodzimierz Preisner, kand. adwokacki.

KOLBUSZOWA: Stanisław Karpiak, b. sędzia.

KROŚCIENKO: Tadeusz Ziembicki, kanc.

KROSNO: Wojciech Szwat, starszy sekretarz, Józef Ukleja, sekretarz.

KRZESZOWICE: Zygmunt Czułkowski, adj.

LEŻAJSK: Jan Karaś.

LIMANOWA: Jan Szajkowski, em. nacz. sekr., Bazyli Sobol, em. starszy oficjał.

LISZKI: Kazimierz Sokół, adj.

ŁAŃCUT: Stanisław Wojnarowicz, rejestrator.

MAKÓW-PODHALAŃSKI: Jan Barcik, emer. str. sekretarz.

MIELEC: Antoni Droba, kand. adwokacki, Stanisław Dąbrowski, adj.

MILÓWKA: Włodzimierz Łahodyński, b. sędzia.

MSZANA-DOLNA: Walenty Stoch, adj.

MUSZYNA: Marcin Ręgiewicz, rejestrator, Franciszek Sosin, adj., Józef Pawłowski, kanc.

MYŚLENICE: Henryk Dutkiewicz, str. sekretarz.

NIEPOŁOMICE: Władysław Sterba, podsekretarz.

NISKO: Marjan Polak, rejestrator.

NOWY SĄCZ: Marcin Plata, nacz. sekretarz, Roman Michasiewicz, kanc., Dr. Stefan Midowicz, kand. notarjalny.

NOWY TARG: Piotr Krężołek, adj., Zdzisław Konopka, em. kapitan, Leon Czarny, sekretarz, Stanisław Guzek, kand. adwokacki.

ZAKOPANE: Józef Kita, emer. kapitan.

OŚWIĘCIM: Karol Gizicki, adj., Piotr Pyzik, rejestrator.

PILZNO: Franciszek Czeluśniak, kand. adw.

PODGÓRZE: Feliks Winkler, kand. adwokacki, Dr. Jakób Goldhammer, adwokat, Jan Frankiewicz, nacz. sekretarz.

PRZEWORSK: Tadeusz Ctwera, Andrzej Kuduk, kand. adwokacki.

RADŁÓW: Franciszek Hahorkiewicz, st. sekr.

RADOMYŚL WIELKI: Roman Sępek, nacz sekr.

ROPCZYCE: Karol Marnik, adj.

ROZWADÓW: Bolesław Sebastjański, adj. Dr. Jan Wilga, kand. adwokacki.

RZESZÓW: Stanisław Wojtyczko, podsekr., Aleksander Siwak, rejestrator, Władysław Czajka, adj.

SKAWINA: Stanisław Domanik, kancel.

SOKOŁÓW: Wacław Mączka.

STARY SĄCZ: Czesław Popko, adj., Stanisław Woźniak, emer. starszy oficjał.

STRZYŻÓW: Jan Szczepański, adj.

SUCHA: Sylwester Gąsiorowski, kanc.

TARNOBRZEG: Stanisław Uchański, adj.

TARNÓW: Karol Janiec, nacz. sekretarz, Tomasz Lewandowski, starszy sekretarz, Wojciech Krawiec, starszy sekretarz, Tadesuz Jurand, egz. kom.

TYCZYN: Józef Bulas, emer. starszy sekretarz, Eligiusz Marcinek, emer. adj.

ULANÓW: Józef Uliński, kanc.

WADOWICE: Stanisław Czapkiewicz, adj., Dr. Józef Bieniarz, emer. starosta.

WIELICZKA: Antoni Bajorek, sekretarz, Mojżesz Furschmied, sekretarz.

WIŚNICZ: Adam Florczyk, podsekretarz.

WOJNICZ i ZAKLICZYN: Władysław Kasprzykowski, podsekretarz.

ZATOR: Naftali Lubasz, kand. adwokacki.

ŻABNO: Ludwik Borszcz, adj.

ŻYWIEC: Stefan Gunia, Władysłw Wydra, sekr., Piotr Żyła, emer. porucznik.

się z niej: „jak już sam tytuł ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej wskazuje, chodziło ustawodawcy o karanie czynów występujących na podłożu wyjątkowych i przemijających skutków wojny, czynów, związanych z przewrotem ekonomicznym, wywołanym wojną. Przepisy rzeczone uchylono ze względu nie na zmianę opinji ogółu co do karalności danych czynów, lecz widocznie ze względu na przekonanie, że szczególnego rodzaju, wyjątkowe ustawodawstwo po kilkunastu latach licząc od ukończenia wielkiej wojny, nie posiada już dostatecznego uzasadnienia z punktu widzenia wyjątkowych stosunków faktycznych".

Przypuszczać należy, że wobec powyższego wyroku czynniki miarodajne wyciągną odpowiednie konsekwencje, które nie omieszkają odbić się również na losach komisyj cennikowych i t. p. urządzeń, ustanowionych na podstawie kwestjonowanej ustawy z dnia 2 go lipca 1920 roku, zaś w miejsce uchylonej ustawy o lichwie stosować się będzie art. 268 pol. k. k.

Z sali odczytowej

Jakie postanowienia zawiera nowa procedura cywilna.

(Dokończenie).

Zabezpieczenie powództwa: Jeśli strona uwiarygodni niebezpieczeństwo utraty korzyści powództwa, sąd uprawnionym jest do wydania zarządzenia tymczasowego, t. j. zabezpieczenie powództwa, w którym to kierunku wniosek może powód postawić zarówno na początku jakoteż w dalszym toku sprawy. Zabezpieczenie powództwa może sąd na wniosek powoda zarządzić nawet w wypadku, gdy zawiesza postępowanie.

Restytucja: (Przywrócenie terminu) Dotychczas bezapelacyjnie traciła strona procesowa prawo do czynności procesowych, jeżeli je podjęła po upływie terminu, bronić się mogła tylko **nieuchronną i nieprzewidzianą przeszkodą, której wykazanie było dość trudne. Nowa procedura zawiera** postanowienia znacznie liberalniejsze postanawiając, że na wniosek strony, która nie dokonała w terminie czynności procesowej *bez swej winy*, Sąd postanowi przywrócenie terminu. Pismo odnośne tj. z wnioskiem o przywrócenie terminu, powinno być wniesione do Sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu. W piśmie tem należy uprawdopodobnić okoliczności, uzasadniające wniosek, a strona wnioskująca winna równocześnie z wnioskiem wykonać omieszkaną czynność procesową. Od przywrócenia terminu niema zażalenia.

Rozprawa w zaoczności: Każda ze stron może w piśmie procesowem żądać przeprowadzenia rozprawy w jej nieobecności. Dzięki temu przepisowi, zapobiegną strony ujemnym skutkom wyroku zaocznego.

Na wniosek powoda będzie wydany przeciwko pozwanemu wyrok zaoczny, jeżeli pozwany nie stawił się na rozprawę i nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności. W tym wypadku przyjmie Sąd za prawdziwe oświadczenia faktyczne, przytoczone w pozwie (dawnej skardze), o ile nie są sprzeczne z dowodami znajdującymi się w aktach sprawy. Pozwany przeciw któremu zapadł wyrok zaoczny, może złożyć sprzeciw w ciągu 2-ch tygodni od doręczenia wyroku. Przeciwko powodowi wyrok zaoczny zapaść nie może.

Swoboda oceny sędziowskiej: znajduje w nowej procedurze szerokie zastosowanie, co uważać należy w zasadzie za korzystne i zgodne z zasadami nowoczesnemi.

Ocena dowodu z **dokumentu:** znajduje w proc.

cyw., wielkie uprzywilejowanie. Dokument bowiem sporządzony przez władze, urzędy i notarjuszy stanowią dowód woli stron. Jakkolwiek dokument prywatny stanowi mniejszy dowód, bo tylko stwierdza, że zawarte w nim oświadczenie pochodzi od osoby, która dokument ten podpisała, to jednak dowód przeciwny dopuszczalny jest tylko z innego dokumentu pisemnego, a nie z dowodu ze świadków, jeżeli tyczyć się ma uczestników czynności stwierdzonej dokumentem, a dowód ten skierowany jest przeciw treści, lub ponad treść dokumentu. Strona, powołująca się na dokument powinna go złożyć sądowi w oryginale, chyba że strona przeciwna poprzestanie na odpisie a Sąd nie zażąda oryginału. Dowód z dokumentu nie może być dopuszczony jeżeli obie strony się temu sprzeciwiają.

Dowód z ksiąg handlowych: W sprawach, dotyczących przedsiębiorstw handlowych lub przemysłowych decyduje Sąd wedle swobodnej oceny czy wystarczy mu sam wyciąg z ksiąg handlowych (nie koniecznie uwierzytelniony) czy też muszą być księgi i dokumenty w oryginale przedłożone, — lub — w razie istotnej trudności w dostarczeniu — czy sędzia lub Sąd ma je przejrzeć i poczynić wyciągi na miejscu, u kupca lub przemysłowca.

Przepisy o przesłuchaniu stron: opierają się na procedurze austrjackiej z roku 1895.

Wyroki: Przewodniczący sądu ogłasza sentencję wyroku **przez jej odczytanie**, co nastąpić może nawet w nieobecności stron. Sąd w zasadzie **nie ma obowiązku sporządzania wyroku na piśmie**, a obowiązek ten tylko w tym wypadku zachodzi, gdy strona zażądała tego, wraz z uzasadnieniem, przed upływem tygodnia od ogłoszenia sentencji wyroku. Wypis wyroku z uzasadnieniem powinien być z urzędu stronom doręczony. Jest to nowość dla stron bardzo niekorzystna zwłaszcza, iż każdy jest przyzwyczajony do dotychczasowego systemu doręczenia wyroku na piśmie; zachodzi obawa przeoczenia terminu tak, że przepis ten, podyktowany względami na uproszczenie postępowania i zmniejszenie pracy i kosztów sądowi, w sferach zainteresowanych uważany jest za pułapkę, w którą łatwo wpaść mogą strony prywatne, normalnie nieobeznane dokładnie z wymogami procedury cywilnej.

W sądach grodzkich wyroku z uzasadnieniem nie doręcza się stronie, mimo, że zażądała jego sporządzenia, lecz tylko zawiadamia się ją o sporządzeniu uzasadnienia i od tego dnia biegnie termin do apelacji.

Apelacja: Od wyroku Sądu grodzkiego służy apelacja do Sądu Okręgowego, zaś od wyroku Sądu Okręgowego skarga do Sądu Apelacyjnego w terminie 2-tygodniowym od doręczenia skarżącemu wyroku. Jeżeli wyroku nie doręcza się z urzędu, apelacja służy stronie tylko wtedy, gdy we właściwym terminie zażądała sporządzenia wyroku z uzasadnieniem. Pozwany, przeciwko któremu zapadł wyrok zaoczny, może założyć apelację, jeżeli nie wnosi sprzeciwu. Rozprawa przed Sądem Apelacyjnym odbędzie się bez względu na niestawiennictwo jednej lub obu stron, a wydany wyrok nie jest w żadnym razie zaoczny. W dotychczasowej procedurze obowiązywał przymus wyszczególnienia wszystkich faktów i dowodów I. instancji, nowa procedura przewiduje możność przedłożenia nowych faktów i dowodów, w apelacji, nie przytoczonych w pismach apelacyjnych, jeżeli okaże się, że możność lub potrzeba powołania się nie wynikła później t. j. po zamknięciu postępowania przed Sądem Okręgowym.

Postępowanie wekslowe zwane nakazowem obejmuje skrypty dłużne, weskle i czeki. Do pozwu należy dołączyć weksel lub czek, oraz wszystkie dokumenty, potrzebne do uzasadnienia roszczenia. Nakaz wydaje Sąd bez rozprawy i bez wezwania pozwanego, któremu doręcza się pozew wraz z nakazem i odpisami dokumentów. Sąd orzeka nakazem, że pozwany ma w ciągu tygodnia, a gdy chodzi o roszczenie z wekslu lub czeku w ciągu dni 3-ch, od doręczenia zaspokoić roszczenie w całości wraz z kosztami albo wnieść w tymże terminie zarzuty. Sąd na wniosek pozwanego może ograniczyć zabezpieczenie według swego uznania a w razie wniesienia zarzutów, wstrzymać wykonanie nakazu. Nakaz prawomocny ma skutki wyroku prawomocnego. Pismo obejmujące zarzuty, należy wnieść do Sądu, który wydał nakaz, a pismo to powinno zawierać wszystkie te zarzuty, które w postępowaniu przed Sądem Okręgowym należy pod rygorem zgłosić przed wdaniem się w spór. Fakty i dowody mogą być przytaczane aż do zamknięcia rozprawy jak w zwykłem postępowaniu.

Postępowanie upominawcze odnosi się do wierzytelności pieniężnych **do wysokości 1000 zł.** a powód dochodzi tego roszczenia w Sądzie Grodzkim. Podobnie jak przy postępowaniu nakazowem (t. zw. wekslowem) także w tym wypadku Sąd wydaje nakaz bez rozprawy i bez wezwania pozwanego, któremu doręcza się pozew wraz z nakazem, w którym Sąd orzeka, że pozwany ma w ciągu 2-ch tygodni od doręczenia zapłacić dług wraz z kosztami albo w tym terminie wnieść sprzeciw. Jeżeli sprzeciw wniesiono w terminie, nakaz traci moc, a Sąd doręcza sprzeciw powodowi, równocześnie wyznaczając termin rozprawy. Sprzeciw można wnieść pisemnie lub

ustnie do protokołu Sądowego nawet bez przytoczenia podstaw, faktów i dowodów.

(do Sądu Grodzkiego w.... Przeciw nakazowi zapłaty z dnia.... L:... wnoszę sprzeciw)

podpis.

Przepisy o postępowaniu przed Sądami polubownymi ogłosimy w odrębnym artykule.

Wywody prelegenta, nacechowane głęboką wiedzą i wszechstronnem opanowaniem materału, nagrodzone zostały przez zebranych długotrwałymi oklaskami, będącymi wyrazem podziękowania dla p. Dra Fenichela za poświęcony kupiectwu czas i korzyść jaką słuchacze odnieśli z tak popularnie ujętego i nader pouczającego wykładu.

Uwaga Redakcji! Z natury rzeczy musieliśmy sprawozdanie niniejsze możliwie ograniczyć, opisując tylko najważniejsze kwestje, przez Dra Fenichela omówione.

Jakie zmiany wprowadzić w ustawie o zapobieganiu upadłości?

TEZY ZWIĄZKU IZB PRZEMYSŁ.-HANDLOWYCH.

W związku ze złożonym przez Związek Izby przemysłowo-handlowych w min. przemysłu i handlu memorjałem w sprawie **projektu ustawy o zapobieganiu upadłości**, dowiadujemy się, iż podstawowe tezy do projektu jednolitej ustawy o zapobieganiu upadłości przedstawiają się w zarysie jak następuje:

Zasadą projektu jest **postępowanie układowo-zapobiegawcze**, przyczem instytucja **odroczenia wypłat** powinna być **uchylona.**

Postępowanie układowe może być otwarte jedynie: a) o ile przedsiębiorstwo **istnieje przynajmniej lat 3**; b) o ile prowadzone są **od roku prawidłowe księgi handlowe**; c) o ile złożony zostanie **wyciąg z rejestru handlowego** w wypadku, gdy przedsiębiorstwo obowiązane jest do rejestracji; d) o ile propozycje układowe wynoszą **conajmniej 40 proc. długów**; e) o ile dłużnik zgłosi **gotowość złożenia przysięgi wyjawienia**; f) o ile dłużnik dokładnie wyszczególni **akty dokonane w ciągu dwóch lat na rzecz osób trzecich.**

Nie powinni korzystać z postępowania dłużnicy, **skazani prawomocnym wyrokiem** ze skutkami utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych. Także gdy **nie upłynęły trzy lata od wykonania ostatnio zawartego układu dłużnik nie mógłby korzystać** z tego postępowania.

Zgodnie z projektem **rozprawa powinna odbyć się w ciągu dni 10 od daty wniesienia podania**, natomiast **zebranie wierzycieli** odbyć się powinno **w ciągu dwóch miesięcy**. Naogół **całe postępowanie**, włączając zawarcie układu, **nie powinno trwać dłużej niż trzy miesiące**, jedynie z ważnych przyczyn sąd może **przedłużyć je o miesiąc.**

Z pod układu winny być wyjęte **zobowiązania hipoteczne, należności podatkowe bieżące i za rok ubiegły**, jako też **należności instytucyj ubezpieczeń bieżące i za rok ubiegły.**

Nadzorca winien być **mianowany** bądź **z list przedstawianych przez Izby** przemysłowo- handlowe, bądź na podstawie **opinji, udzielanej przez Izby** o osobie danego nadzorcy. **Rada wierzycieli**, czuwająca nad wykonaniem układu, powinna być powołana **a wniosek zwykłej większości** wierzycieli, reprezentującej **ponad połowę wierzytelności**. Nadzorcy mieliby pobierać **wynagrodzenie na podstawie taksy ustalonej przez sąd**, po wysłuchaniu opinji właściwej Izby przemysłowo-handlowej w **skali procentowej**, zależnej od wysokości aktywów. **Zobowiązania zaciągnięte przez nadzorcę** miałyby być **uprzywilejowane** w razie ogłoszenia dłużnikowi upadłości. **Odmowa otwarcia postępowania układowego lub zatwierdzania układu** we właściwym terminie, pociąga za sobą **upadłość.**

Środek prawny przeciwko wyrokowi w przedmiocie postępowania układowego, miałby być ograniczony wyłącznie do **powodów formalnych** (rodzaj skargi kasacyjnej) i winienby być **wniesiony w ciągu dni 7, a rozpatrzony w ciągu dni 14.**

Większość, potrzebna do **przyjęcia układu** pozostawałaby bez zmiany, a więc **50 proc. obecnych** reprezentujących **2/3 sprawdzonych wierzytelności** przy **zmniejszeniu długu o 30 proc.**, oraz **9/10 sprawdzonych wierzytelności** przy zmniejszeniu długu **o 30 do 60 proc.**

Wreszcie sąd stwierdzając układ, **mógłby wyłączyć z pod skutków** postępowania układowego **należności do 500 zł.**, o ile **wierzyciela uzna za element gospodarczo słaby**, a zobowiązanie nie jest oparte na wekslu.

Kupieckie zebrania towarzyskie

Celem nawiązania bezpośredniego towarzyskiego kontaktu, miłego spędzenia kilku godzin w gronie zawodowem i wzajemnej wymiany myśli, zainicjowało Krak. Stowarzyszenie Kupców cotygodniowe „PONIEDZIAŁKI TOWARZYSKIE“, które odbywają się w lokalu kawiarni „Polonia“ przy ul. Grodzkiej 43. (tuż obok lokalu Stowarzyszenia). Już pierwszy wieczór (2 bm.) wykazał celowość i potrzebę takiej placówki towarzyszkiej, gdyż zebrała się znaczna ilość kupców, która wśród miłej pogawędki spędziła kilka godzin (od 8 — 11). Zapraszamy więc szeroki ogół Członków Stowarzyszenia do stałego brania udziału w tych „wieczorach towarzyskich“, które odbywać się będą **w każdy poniedziałek od 8 godz. wieczór.**

PROPPER JÓZEF, przysięgły znawca ksiąg.

Dowód z dokumentów i ksiąg handlowych.

Nowa Procedura Cywilna wchodząca w życie z dniem 1 stycznia 1933 omawia w artykułach 262 do 280 włącznie **moc dowodową dokumentów i ksiąg handlowych.**

Ze względu na doniosłość tej materji dla sfer kupieckich, koniecznem i celowem jest zapoznanie tych sfer z odnośnymi przepisami nowej Procedury Cywilnej.

Strona powodowa, powołująca się na dokument, powinna go złożyć sądowi w oryginale, chyba, że strona przeciwna poprzestaje na odpisie, a sąd nie zażąda oryginału.

Artykuł 265 opiewa:

„Dowód przeciwny co do oświadczeń, złożonych w dokumencie publicznym lub prywatnym, nie jest wyłączony, jednak pomiędzy uczestnikami czynności stwierdzonej dokumentem **dowód ze świadków nie będzie dopuszczony przeciwko osnowie lub ponad osonwę dokumentu.**

Wobec powyższego przepisu dokumenty hadlowe nabierają pierwszorzędnego znaczenia.

To samo odnosi się do ksiąg handlowych, ponieważ po myśli art. 275 w sprawach dotyczących przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego, przyjmowali i udzielali zamówień na piśmie, aby drogą korespondencji dochodziły do skutku lub potwierdzane były ważniejsze tranzakcje, porozumienia i ugody. Wszelkie dokumenty handlowe, podobnie jak księgi przechowywane być muszą przez 5 lat.

Dotąd kupcy zachęcani byli obniżkami podatku przemysłowego i zmuszani sankcjami karnemi, zawartemi w art. 280 kodeksu karnego, do prowadzenia ksiąg.

Uznanie ksiąg handlowych, jako dokumet procesowy, przeciwko któremu dowód ze świadka nie może być dopuszczony, będzie dalszym bodźcem do zakładania i prowadzenia księgowości.

w razie powołania się jednej ze stron na księgi i dokumenty przedsiębiorstwa, księgi te i dokumenty powinny być przedstawione sądowi.

Jeśli dokumenty lub księgi handlowe wykazują przekreślenia, podskrobania lub inne uszkodzenia, sąd oceni na podstawie okoliczności poszczególne wypadku, czy i o ile przedstawione dokumenty i księgi handlowe — pomimo tych usterek — zachowują moc dowodową.

Dotychczas traktowano dość lekko zarówno korespondencję handlową jak i księgowość. Najczęściej tranzakcje dochodziły do skutku po ustnych pertraktacjach i na podstawie ustnego porozumienia. Wykonywanie takich umów kupna-sprzedaży, zleceń kupieckich, pośrednictwa handlowego i komisowego dawało często powód do sporów, a brak dokumentów utrudniał likwidację tych sporów handlowych.

Tak samo kwestja prowadzenia ksiąg handlowych nie była brana w rachubę dla obrony praw kupca i mało który wiedział, że przedstawiają one pierwszorzędny materjał dowodowy w sporach handlowych.

Zaleca się zatem kupcom, aby w miarę możności

POŻYTECZNE WYDAWNICTWO.

Prasę opuściła broszura p. t. „Jak prowadzić księgowość uproszczoną“ w opracowaniu Juljusza Bronnera.

Z broszurą tą napisaną bardzo przystępnie i popularnie, winien się zapoznać każdy kto bądźto księgowość uproszczoną prowadzi, bądź zamierza ją prowadzić. Prócz jasno i zwięźle ujętych tematów rzeczowych, praca zawiera postanowienia ustawowe, tak, że jakkolwiek broszura jest skromnej objętości wyczerpuje całokształt sprawy, stanowiąc dla zainteresowanych nieodzowny poradnik praktyczny.

Broszura w cenie zł. 1.25 jest do nabycia w Sekretarjacie Krak. Stow. Kupców ul. Grodzka 43.

Nekrolog.

Onegdaj zmarł błp. Pinkus **Moor,** nestor kupiectwa krakowskiego, właściciel magazynu futer. Rodzinie błp. Zamrłego, który był jednym z założycieli K. S. K. wyrazy serdecznego współczucia przesyła

Wydział Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców.

Rodzinie błp. Pinkusa **Moora,** a w szczególności p. Romanowi Moorowi, naszemu zasłużonemu Prezesowi, wyrazy serdecznych kondolencyj z powodu śmierci błp. Ojca przesyła

Sekcja futrzana przy Krak. Stowarzyszeniu Kupców.

więcej niż godzinę, to za każdą następną rozpoczętą godzinę opłata zwiększa się o — 2 zł.

Za doręczenie do rąk pełnomocnika lub kuratora, ustanowionych dla kilku uczestników, należy się wynagrodzenie za jedno doręczenie.

§ 10. Opłata stała wynosi:

1) za wprowadzenie w posiadanie nieruchomości, usunięcie z niej ruchomości, wprowadzenie zarządcy w zarząd lub sekwester nad nieruchomością:

a) przy nieruchomościach ziemskich o obszarze:

do 3 ha	7 zł.
do 8 ha	10 zł.
do 15 ha	13 zł.
do 30 ha	16 zł.
ponad 30 ha od każdych dalszych rozpoczętych 10 ha dodatkowo po .	1 zł.

b) przy nieruchomościach miejskich lub zakładach fabryczno-przemysłowych według szacunku ubezpieczeniowego:

do 3.000 zł.	7 zł.
do 10.000 zł.	10 zł.
do 20.000 zł.	13 zł.
do 100.000 zł.	16 zł.
ponad 100.000 zł. od każdych rozpoczętych 10.000 zł. dodatkowo po . .	1 zł.

2) za dokonanie eksmisji z lokalu:

a) jednoizbowego . . . . 3 zł.

b) dwuizbowego i większego:

od pierwszej izby	3 zł.
od każdej następnej	2 zł.

Pomieszczeń pobocznych jak: przedpokoje, korytarze, werandy, łazienki, śpiżarnie, alkowy i pokoje dla służby nie uwzględnia się przy obliczaniu opłaty.

Jeżeli czynność, wymieniona w p. 1 i 2 trwała dłużej niż 3 godziny, to za każdą następną rozpoczętą godzinę opłata zwiększa się o — 2 zł.

§ 11. Jeżeli komornik po przybyciu na miejsce spełnienia czynności odstąpił od jej wykonania z powodu zapłaty lub z innych przyczyn, uzasadniających zawieszenie lub umorzenie postępowania albo wstrzymanie wykonania czynności, opłata wynosi:

1) w przypadku, gdy celem czynności był opis, oszacowanie lub licytacja — połowa opłaty, jakaby się należała za dokonanie tej czynności, przyczem w razie odstąpienia od licytacji opłatę oblicza się od ceny oszacowania;

2) w innych przypadkach — 3 zł.

§ 12. Opłatę w wysokości 2 zł. pobiera się w przypadku:

1) niedokonania zajęcia z powodu braku przedmiotów, podlegających zajęciu;

2) nieodebrania rzeczy ruchomej z powodu jej nieodnalezienia (art. 638, 650, 812 k. p. c.);

3) niewykonania eksmisji;

4) niedokonania sprzedaży z powodu braku licytantów.

Opłaty w innych sprawach.

§ 13. Opłata stała wynosi:

1) za ofiarowanie pieniędzy wierzycielowi w imieniu dłużnika:

do 500 zł.	3 zł.
ponad 500 zł.	5 zł.

2) a) za dokonanie spisu majątku lub jego części;

b) za opieczętowanie albo zdjęcie pieczęci bez dokonania jednocześnie spisu:

za pierwszą godzinę	5 zł.
za każdą następną rozpoczętą godzinę	2 zł.

3) za aresztowanie osoby z powodu upadłości — 20 zł.

Poza tem do czynności w postępowaniu niespornem i upadłościowem stosuje się odpowiednio przepisy § 5—12 rozporządzenia niniejszego.

WYDATKI.

§ 14. Komornikowi należy się w całości zwrot wszelkich wydatków gotówkowych jako to: na opłaty pocztowe, opłaty za doręczenia, uskuteczniane przez organa sądowe i gminne, na należności biegłych, koszty ogłoszeń w dziennikach, koszty przeniesienia i przechowania oraz należności osób przywołanych do czynności.

§ 15. Za każde doręczenie, niewymienione w §§ 9 i 14 w toku sądowego postępowania egzekucyjnego, komornik tytułem wydatku pobiera — 40 gr.

§ 16. Nadto tytułem zwrotu wydatków za sporządzenie wezwań, zawiadomień, ogłoszeń, protokółów i innych pism, które w toku postępowania przy wykonywaniu czynności należy z urzędu sporządzić, komornik ma prawo pobrać na rzecz swoją:

1) od wniosku o wszczęcie lub podjęcie zawieszonej lub wstrzymanej egzekucji należności pieniężnych połowę stawek wymienionych w § 5, jednak:

a) przy egzekucji z nieruchomości nie mniej niż 10 zł., a nie więcej niż 30 zł;

b) przy egzekucji z ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych nie mniej niż 3 zł., a nie więcej niż 15 zł.;

2) od wniosku o wszczęcie lub podjęcie zawieszonej lub wstrzymanej egzekucji roszczeń niepieniężnych:

a) celem zniesienia współwłasności nieruchomości — 15 zł.;

b) innych roszczeń niepieniężnych — 3 zł.;

3) od wniosku o wykonanie zarządzenia tymczasowego (zabezpieczenia powództwa) połowę wynagrodzenia w myśl p. 1 i 2 zależnie od rodzaju zarządzenia tymczasowego.

§ 17. W postępowaniu niespornem i upadłościowem komornik pobiera na rzecz swoją wynagrodzenie za sporządzenie wezwań, zawiadomień, ogłoszeń, protokółów, odpisów, za uwierzytelnienia i zaświadczenia — za każdą choćby rozpoczętą stronicę tych pism — 50 gr.

Stronica arkusza powinna zawierać przeciętnie 25 wierszy a każdy wiersz 45 liter pisma.

W postępowaniu egzekucyjnem wynagrodzenie powyższe pobiera komornik tylko za sporządzenie na żądanie strony odpisów, uwierzytelnień, zaświadczeń. Za pisma, które komornik w myśl przepisów kodeksu postępowania cywilnego powinien sporządzić z urzędu, nie pobiera on wynagrodzenia, unormowanego paragrafem niniejszym.

§ 18. Jeżeli komornik na żądanie strony wykonywa czynność w miejscowości odległej więcej niż 2 km. od jego siedziby, ma prawo do wynagrodzenia w kwocie 40 groszy za każdy rozpoczęty kilometr odległości miejsca dokonania czynności od jego siedziby.

Jeżeli w czasie jednego przejazdu komornik wykonywa kilka czynności, należy mu się pełne wynagrodzenie według ustępu poprzedzającego od każdej czynności zosobna, chyba że wykonywa je w tej samej sprawie. W tym przypadku należy się komornikowi wynagrodzenie za jeden tylko przejazd.

Komornikowi nie(?) służy prawo do diet i kosztów przejazdu według norm przewidzianych dla funkcjonarjuszów państwowych z powodu wykonywania poza jego siedzibą.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE.

§ 19. W sprawach wszczętych przed 1 stycznia 1933 r. stosuje się przepisy dotychczasowe. Na obszarze Sądów Apelacyjnych w Krakowie i Lwowie oraz Sądu Okręgowego w Cieszynie w sprawach tych nie pobiera się opłaty sądowej od pism i załączników, wnoszonych do komornika; do spraw tych natomiast stosuje się przepisy rozdziału III z tą zmianą, że wynagrodzenie za sporządzenie z urzędu pism, wezwań, zawiadomień i obwieszczeń, pobiera komornik według § 17. Pozatem w tych sprawach komornik ma prawo do wynagrodzenia, ustalonego rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 lutego 1929 roku (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 129) niezależnie od miejsca gdzie czynność jest wykonywana.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1933 r.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc wszelkie przepisy w zakresie unormowanym tem rozporządzeniem.

Projekt ustawy o zastrzeżeniu prawa własności na rzecz sprzedawcy.

W Ministerstwie Przemysłu i Handlu opracowany został projekt ustawy, zawierającej zastrzeżenia praw własności na rzecz sprzedawcy. O tę formę kredytu zabiegają już od dłuższego czasu organizacje kupieckie, których członkowie narażeni są na duże straty z powodu braku norm prawnych w tej dziedzinie.

Wedle tego projektu sprzedawca danych towarów, prowadzący prawidłową księgowość, zastrzegłby sobie prawo własności towarów, aż do uiszczenia przez nabywcę całkowitej należności za te towary. Zastrzeżenie zostałoby sporządzone w formie umowy pisemnej, zawierającej specyfikację objętych zastrzeżeniem towarów.

Nabywca obowiązany jest prowadzić osobne księgi dla transakcyj objętych zastrzeżeniem. Nabywca jest zobowiązany do wpłacenia do banku względnie wskazanej przez sprzedawcę osobie na rachunek zabezpieczenia zobowiązań i weksli, wydanych za sprzedaną partję towarów względnie sumę, jaką otrzymał w ustalonym okresie z dokonanych sprzedaży partyj towarów, na których zostało zabezpieczone prawo własności. Wspomniane sumy winny być nienaruszone i znajdować się na specjalnym rachunku rozliczeniowym na nazwisko właściciela zastrzeżonego prawa własności.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter.
Redaktor odpow. Samuel Kurzman. — Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12